

Oprah Winfrey, známá moderátorka talk show, která v zúčastněných vyvolává pocit, že má zájem o své hosty, je velmi populární osobností Ameriky. Byla vychována jako baptistka, každou neděli chodila do kostela, ale po jednom kázání na text 2Moj 20,5. se zarazila. Proč by Bůh, který je všemohoucí, má všechno, který byl schopen vytvořit mě, proč by měl žárlit na můj život?

2 Moj 20,1. - 6.

¹ **Bůh vyhlásil všechna tato přikázání:**

² **"Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.**

³ **Nebudeš mít jiného boha mimo mne.**

⁴ **Nezobrazíš si Boha zpodoběním něčeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí.**

⁵ **Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Bůh žárlivě milující.**

Stíhám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteří mě nenávidí,

⁶ **ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají.**

Sám Hospodin se představuje jako žárlivý, to je motivací Desatera. Naplnit Desatero je náročné. Máme modly moderního světa, kult dítěte atd. Není jednoduché mít jednoho Boha. Modly se nám nepředstavují jako Bůh, vtírají se nenápadně. Zobrazit Boha je snadné, nesnadné je nezačít to uctívat.

Židovští učitelé napočítali ve Starém zákoně 248 pozitivních přikázání (cti otce, matku...) a 365 negativních (něco nesmíme dělat). Celkem 613 "Proč?". Často se Boha ptáme a naše "proč" nás může přivést k poznání. Ne vždy Bůh odpoví. Někdy nám sdělí jen: "Já jsem svatý, buď svatý i ty".

První dvě přikázání nám určité vysvětlení dávají. Bůh je žárlivý. Žárlivost je spojena s negativními myšlenkami více než s pozitivními. Proč se Bůh takto představil?

Nedávno jsme slyšeli kázání o strachu. To má také negativní význam. Ale je třeba mu vymezit hranice. Zastavit se, zamyslet. Bůh mohl říct: „uctívej mě, mám tě rád“. Ale na to my nereagujeme. Když však řekne: „jsem žárlivý“, zarazíme se a začneme přemýšlet.

Žárlivost (*lat. Zelotypia*) je jedna z lidských emocí, charakterizovaná nadměrným ulpíváním na určité osobě a zvýšenou obavou o její ztrátu. Jedná se o komplex negativních emocí, hněvu, pocitu méněcennosti či depresí. Zjednodušeně lze charakterizovat žárlivost jako pocit vlastní nedostatečnosti.

Žárlivý člověk svou identitu spojuje s identitou jiné osoby, chce být středem vesmíru, nechce být sám, neumí být sám se sebou, bojí se více o sebe než o partnera.

Co Bůh? Je na nás upnutý, neumí být sám, nedokázal by bez nás žít? Představme si člověka, kterému je jedno, co dělá jeho partner. Není vůbec žárlivý. To je divný vztah. Takže žárlivost Boha má smysl – záleží mu na našem životě, bojí se o nás, aby nás neztratil. Nejde o jeho komplex. Záleží mu na každém z nás, jde mu o nás, ne o sebe. Každý z nás je pro Něho důležitý. Tak velice plane pro každého z nás, že žálí. Všechna přikázání jsou motivována láskou. Jsou tady proto, aby náš život byl kvalitnější.

Trochu nás to ale léká. Bůh nás střeží jako zříteľnici svého oka. Partner vidí jen vnější projevy, mnohdy si je ještě navíc špatně interpretuje, ale Bůh vidí i do nás. Náš život má veliké rezervy. Máme trochu strach. Žárlivý člověk to tomu „provinilému“ hned řekne. Bůh také ihned přispěchá, ale ne aby nám to „osolil“, ale aby nás upozornil na chybu, napravil ji a náš život byl lepší. Zpytujeme svědomí, náš život se nám znelíbí, snažíme se změnit. Jsme o kousek lepší.

Žárlivý Bůh je poselstvím lásky a ohromný apel.

Miluje nás Bůh žárlivý. Kajte se, posvěcujte, milujte se.